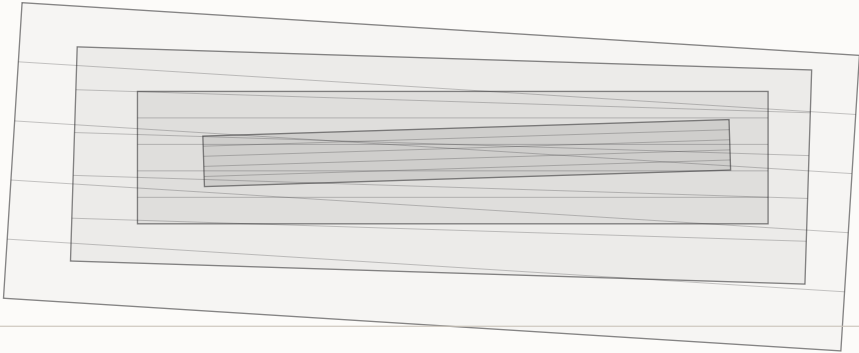

BOEK V

Het juridisch failliet & modelwetgeving

AVG, DSA en AI-verordening, ketenaansprakelijkheid en Lex Humanitas Digitalis

Jona Zeno De Smet · Editie 01 · 2026 · 21 × 21 cm
Onafhankelijke onderzoeks- en essaypublicatie · vrij verspreidbaar voor educatieve en onderzoeksdoeleinden.

BOEK V VAN ZES

Het juridisch failliet & modelwetgeving

Het recht kent de misleidende omissie, maar geen meldplicht over wie schrijft. Dit deel toont wat al geldt, wat niet wordt gehandhaafd en hoe één korte regel het gat dicht.

Deze uitgave maakt deel uit van een reeks van zes boeken. Elk deel is zelfstandig leesbaar en draagt zijn eigen bronnen- en claimregister. Alles wat als feit wordt gepresenteerd, is terug te voeren op een genummerde bron achterin. Waar een bewering dat niveau niet haalt, staat zij als onbevestigd of als hypothese geregistreerd en wordt zij in de tekst zo genoemd.

LEESWIJZER BIJ DE STATUSAANDUIDINGEN

VASTGESTELD — meervoudig gedocumenteerd in primaire of onafhankelijke bronnen. GEDOCUMENTEERD — één degelijke bron, nog niet onafhankelijk bevestigd. BETWIST — partijen spreken elkaar tegen of de zaak is onder de rechter. ONBEVESTIGD — plausibel, maar zonder controleerbaar bewijs in dit dossier. HYPOTHESE — interpretatiekader van de auteur, uitdrukkelijk geen feit.

De zes delen: I De technologische deceptie · II De financiële schaduw economie · III De neurobiologie van de verslaving · IV De sociologische implosie · V Het juridisch failliet & modelwetgeving · VI Het post-digitale verzet.

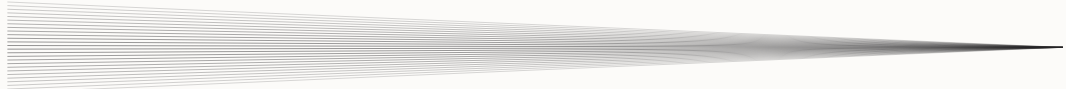
Opbouw van dit deel

HOOFDSTUK		WAT HET VASTSTELT
01	Consumentenrecht: misleiding zonder leugen	De kernvraag is niet of iemand liegt, maar of essentiële informatie wordt weggelaten die het aankoopbesluit bepaalt.
02	De lacune: AI moet zich melden, de mens niet	Sinds 2 augustus 2026 moet een systeem melden dat het geen mens is.
03	De AVG: intimiteit als bijzondere categorie	Voor gespreksdossiers over rouw, relaties en gezondheid bestaat al een strikt regime.
04	DSA, ketenaansprakelijkheid en de positie van het platform	Het platform stelt dat de creator verantwoordelijk is.
05	Lex Humanitas Digitalis — een modelvoorstel	Geen geldend recht en geen juridisch advies: een concreet geformuleerd voorstel dat de lacune uit het vorige hoofdstuk dicht, opgeschreven zodat er inhoudelijk tegen te argumenteren valt.
06	Waarom handhaving uitblijft	De regels bestaan, de bevoegdheden bestaan, de zaken zijn gepubliceerd.

Achterin: begrippenlijst, claimregister, bronnenregister en colofon met QR-code naar het live claimregister.

Consumentenrecht: misleiding zonder leugen

De kernvraag is niet of iemand liegt, maar of essentiële informatie wordt weggelaten die het aankoopbesluit bepaalt. Daarvoor bestaat een Europese norm — en er is inmiddels rechtspraak.

Richtlijn 2005/29/EG over oneerlijke handelspraktijken kent twee relevante figuren. Artikel 6 verbiedt de misleidende handeling: informatie die feitelijk onjuist is of de gemiddelde consument bedriegt of kan bedriegen ten aanzien van onder meer de voornaamste kenmerken van het product, en die hem tot een besluit brengt dat hij anders niet had genomen. Artikel 7 verbiedt de misleidende omissie: het weglaten of verhullen van essentiële informatie die de consument nodig heeft om een geïnformeerd besluit te nemen. [BR-31]

Artikel 7 is hier het scherpst. Bij betaalde één-op-één-communicatie is de identiteit van de gesprekspartner geen bijkomstigheid maar het voornaamste kenmerk van wat wordt gekocht. Wie een bericht koopt van een specifiek persoon, koopt dat persoon. Wordt niet meegedeeld dat een derde schrijft, dan ontbreekt precies de informatie die het besluit bepaalt.

Een rechter die dat zo uitsprak

In december 2025 verbood het Landgericht Hamburg het platform Fanblast om betaalde WhatsApp-gesprekken met vermeende influencers aan te bieden. De rechter kwalificeerde de praktijk als misleiding, omdat de gesprekken in werkelijkheid werden gevoerd door bureaus die de schrijfstijl van bekende personen imiteerden. [BR-38] Dat is, voor zover in dit dossier vastgesteld, de eerste Europese uitspraak waarin niet-gemelde chat-vervanging expliciet als misleidend is aangemerkt.

In de Verenigde Staten loopt dezelfde vraag via twee collectieve procedures. In *McFadden en DeFranza tegen Fenix Internet* (N.D. Ill., 2023) draait het om de marketingbelofte van authentieke relaties. [BR-04] In *N.Z. e.a. tegen Fenix International c.s.* (C.D. Cal., zaaknummer 8:24-cv-01655) zijn naast het platform acht beheerbureaus gedagvaard, waaronder Boss Baddies, Moxy Management, Unruly Agency, Behave Agency, A.S.H. Agency, Content X, Verge Agency en Elite Creators. De klacht stelt dat het platform fans authentieke en directe verbindingen met creators belooft en de chat-praktijk toelaat omdat zij er financieel bij vaart. [BR-03]

“OnlyFans allows the ‘Chatter Scams’ because it financially benefits OnlyFans.”

Klacht in N.Z. e.a. v. Fenix International Ltd. e.a., zaaknr. 8:24-cv-01655 (C.D. Cal.) [BR-03]

STATUS

Een dagvaarding is een standpunt van een eisende partij, geen vaststelling. Dit dossier gebruikt de procedures als bewijs dat de vraag rechterlijk voorligt en welke feiten daarin worden gesteld — niet als bewijs dat die feiten juist zijn. De Hamburgse uitspraak is wel een beslissing, maar met beperkte reikwijdte: één platform, één land, één feitencomplex.

Wie is de handelaar?

Het platform wijst naar zijn voorwaarden: de zakelijke relatie bestaat uitsluitend met de creator. [BR-06] De creator wijst in de gedocumenteerde gevallen naar het bureau, dat het gesprek voert en de opbrengst int. Het bureau heeft geen contractuele relatie met de abonnee en is voor hem onzichtbaar. Het resultaat is een keten waarin iedereen dienstverlener van een ander is en niemand jegens de betalende partij verantwoordelijk lijkt.

Consumentenrechtelijk is dat minder solide dan het klinkt. De richtlijn knoopt aan bij de handelspraktijk en bij wie haar verricht of laat verrichten, niet bij de vraag wie op papier contractspartij is. [BR-31] Een bureau dat beroepsmatig namens een creator met consumenten communiceert met het oog op verkoop, verricht een handelspraktijk. Dat die communicatie onder andermans naam plaatsvindt, maakt haar niet minder een handelspraktijk — het is juist het kenmerk dat haar mogelijk misleidend maakt.

Wat een toezichthouder morgen zou kunnen doen

- Een informatieverzoek aan platformen over het aandeel accounts dat via derden wordt beheerd en of dat wordt geregistreerd.
- Een mystery-shoponderzoek naar de vraag of de identiteitsvraag in betaalde chats naar waarheid wordt beantwoord.
- Handhaving op artikel 7 UCPD bij bureaus die in de EU gevestigd zijn en aantoonbaar namens creators schrijven.
- Toetsing van de keten aan artikel 26, lid 3 DSA waar segmentatie op seksuele voorkeur berust. [BR-33]

De lacune: AI moet zich melden, de mens niet

Sinds 2 augustus 2026 moet een systeem melden dat het geen mens is. Voor een mens die zich als iemand anders voordoet, bestaat geen vergelijkbare meldplicht. Dat is het scherpste juridische gat in dit dossier.

Artikel 50, lid 1 van de AI-verordening verplicht aanbieders ervoor te zorgen dat AI-systemen die rechtstreeks met natuurlijke personen interageren zo worden ontworpen dat die personen weten dat zij met een AI-systeem te maken hebben, tenzij dat gelet op de omstandigheden evident is. De bepaling is van toepassing vanaf 2 augustus 2026. [BR-34]

“Providers shall ensure that AI systems intended to interact directly with natural persons are designed and developed in such a way that the natural persons concerned are informed that they are interacting with an AI system, unless this is obvious...”

Artikel 50, lid 1, Verordening (EU) 2024/1689 [BR-34]

Toegepast op deze markt is dat een aanzienlijke verandering. Een product dat wordt verkocht met de belofte dat het in de stem van de creator met fans chat en automatisch verkoopt [BR-24], is een AI-systeem dat rechtstreeks met natuurlijke personen interageert. Is het antwoord geheel of in doorslaggevende mate door dat systeem opgesteld, dan ligt er vanaf augustus 2026 een informatieplicht.

En daar houdt het op

De verordening regelt de verhouding mens-machine. Zij regelt niet de verhouding mens-mens-onder-andermans-naam. Een chatter in Manilla die namens een creator in Amsterdam schrijft, valt buiten artikel 50: er is geen AI-systeem, er is een arbeidsorganisatie. Voor dat geval bestaat geen expliciete Europese meldplicht. Wat rest is de open norm van artikel 7 UCPD, die per geval moet worden getoetst door een rechter of toezichthouder, met alle bewijslast die daarbij hoort. [BR-31]

SITUATIE	GELDENDE NORM	MELDPLICHT
Antwoord gegenereerd door AI	Art. 50 AI-verordening [BR-34]	Ja, vanaf 2 aug. 2026
Antwoord door AI voorgesteld, door mens verzonden	Onduidelijk; afhankelijk van mate van sturing	Ongeregeld

SITUATIE	GELDENDE NORM	MELDPlicht
Antwoord door betaalde chatter namens creator	Art. 6–7 UCPD, per geval [BR-31]	Geen expliciete plicht
Advertentie op basis van bijzondere gegevens	Art. 26 lid 3 DSA [BR-33]	Verbod op die profilering
Manipulatief interfaceontwerp	Art. 25 DSA [BR-33]	Verbod

De middelste rij is de meest waarschijnlijke praktijk en tegelijk de minst geregelde. De leveranciers zelf benadrukken dat hun AI de chatter ondersteunt in plaats van vervangt. [BR-25] Precies die formulering plaatst het product in de ongeregelde tussenruimte: te menselijk voor artikel 50, te geautomatiseerd voor de aanname van een persoonlijk gesprek.

Artikel 25 DSA: het ontwerp zelf

“Aanbieders van onlineplatformen mogen hun online-interfaces niet zodanig ontwerpen, organiseren of exploiteren dat gebruikers worden misleid of gemanipuleerd of dat hun vermogen om vrije en geïnformeerde beslissingen te nemen anderszins wezenlijk wordt verstoord of belemmerd.”

Artikel 25, lid 1, Verordening (EU) 2022/2065 (DSA) [BR-33]

Deze bepaling richt zich op het platform, niet op het bureau. Zij is relevant zodra een interface de indruk van directe persoonlijke communicatie wekt en tegelijk geen enkele mogelijkheid biedt om te achterhalen wie schrijft. Of dat ‘wezenlijk verstoren’ oplevert, is niet uitgemaakt. Het is wel een vraag die een toezichthouder kan stellen zonder eerst één specifiek bureau te hoeven bewijzen.

DE KERN VAN DE LACUNE IN ÉÉN ZIN

Vanaf augustus 2026 heeft de Europese consument recht op de mededeling dat hij met een machine praat, maar niet op de mededeling dat hij met een andere mens praat dan degene wiens naam, gezicht en stem hij betaalt.

De AVG: intimiteit als bijzondere categorie

Voor gespreksdossiers over rouw, relaties en gezondheid bestaat al een strikt regime. Het probleem is niet het ontbreken van de regel, maar het ontbreken van toepassing.

Gegevens over iemands seksuele leven of gezondheid vallen onder artikel 9 AVG: verwerking is in beginsel verboden, behoudens een beperkt aantal uitzonderingen waaronder uitdrukkelijke toestemming. [BR-32] Gespreksnotities waarin staat dat een abonnee net gescheiden is, met rouw kampt of medicatie gebruikt, raken deze categorie rechtstreeks.

Boek I heeft vastgesteld dat zulke notitievelden bestaan, dat zij door de CRM-leveranciers als functie worden aangeboden en dat undercoververslagen het gebruik ervan beschrijven. [CL-09] Daarmee is de juridische vraag niet of het regime geldt, maar wie verwerkingsverantwoordelijke is: het platform, het bureau, of de creator op wiens naam het account staat.

DEFINITIE

Verwerkingsverantwoordelijke: degene die doel en middelen van de verwerking bepaalt. Wie de segmentatievelden inricht, de scripts voorschrijft en de dossiers gebruikt om de verkoopstrategie te sturen, bepaalt doel en middelen — ongeacht wiens naam op het account staat.

Drie verplichtingen die nu al gelden

- Informatieplicht (art. 13-14): de betrokkene moet weten wie zijn gegevens verwerkt en waarvoor. In deze keten weet hij niet eens dat het bureau bestaat.
- Inzagerecht (art. 15): de betrokkene heeft recht op een kopie van zijn gegevens, inclusief classificaties en ontvangers.
- Geautomatiseerde besluitvorming (art. 22): waar segmentatie en scoring bepalen welke prijs of welk aanbod iemand krijgt, komt dit artikel in beeld.

Geen van die drie vergt nieuwe wetgeving. Wat ontbreekt is een toezichtsonderzoek dat de keten in kaart brengt en de verantwoordelijke aanwijst. Boek VI adresseert dat verzoek expliciet aan de gegevensbeschermingsautoriteiten.

DSA, ketenaansprakelijkheid en de positie van het platform

Het platform stelt dat de creator verantwoordelijk is. De risicoverplichtingen van de digitaledienstenverordening laten die positie niet onaangetast.

De digitaledienstenverordening verplicht zeer grote platformen tot het inschatten en beperken van systeemrisico's die uit het ontwerp van hun dienst voortvloeien. [BR-33] Een dienst die betaald persoonlijk contact als kernproduct verkoopt, en waarvan bekend is dat dat contact grootschalig door derden wordt gevoerd, heeft daarmee een te beoordelen risico.

Het platform verwijst in geschillen naar zijn voorwaarden, die de creator verantwoordelijk maken voor wat onder haar account gebeurt. Twee Amerikaanse class actions en een Duits verbod betwisten die toerekening. [BR-03] [BR-04] [BR-38] De status van die stelling is in dit dossier geregistreerd als betwist. [CL-13]

FEIT, INTERPRETATIE, VOORSTEL

Feit: het platform hanteert voorwaarden die de creator verantwoordelijk maken; rechters buigen zich over de houdbaarheid daarvan. Interpretatie: wie de infrastructuur levert, de betalingen verwerkt en twintig procent inhoudt, staat niet buiten de keten. Voorstel: ketenaansprakelijkheid voor niet-gemelde identiteitsvervanging, zoals uitgewerkt in het modelvoorstel.

Het Hamburgse verbod als precedent

Het Landgericht Hamburg verbood in december 2025 betaalde chats met 'vermeende influencers' wegens misleiding. [BR-38] Het belang van die uitspraak ligt niet in het bedrag maar in de kwalificatie: de rechter behandelde het niet-melden van wie schrijft als een misleidende handelspraktijk, en niet als een kwestie van smaak of van contractvrijheid.

Daarmee bestaat er binnen de EU een eerste rechterlijke bevestiging dat het bestaande consumentenrecht op deze praktijk toepasbaar is. [CL-07] Dat verzwakt het argument dat handhaving op nieuwe wetgeving zou moeten wachten.

DEEL III – HET RECHT

HOOFDSTUK 05

Lex Humanitas Digitalis — een modelvoorstel

Geen geldend recht en geen juridisch advies: een concreet geformuleerd voorstel dat de lacune uit het vorige hoofdstuk dicht, opgeschreven zodat er inhoudelijk tegen te argumenteren valt.

Kritiek zonder voorstel blijft houding. Wat volgt is een modeltekst in vijf artikelen, geschreven op het niveau waarop een Europese informatieplicht zou moeten werken: specifiek genoeg om te handhaven, beperkt genoeg om geen legitieme dienstverlening te verbieden. De tekst is een voorstel van de auteur en heeft geen enkele juridische status.

ARTIKEL 1 – IDENTITEITSMEDEDELING

Wie beroepsmatig tegen betaling één-op-één-communicatie aanbiedt onder de naam of beeltenis van een natuurlijke persoon, deelt vóór de eerste betaalde uitwisseling mee of berichten worden opgesteld door die persoon, door een gemachtigde derde, of geheel of gedeeltelijk door een geautomatiseerd systeem. De mededeling is permanent zichtbaar in de gespreksomgeving en niet weg te klikken.

ARTIKEL 2 – HET RECHT OP EEN WAARHEIDSGETROUW ANTWOORD

Op de rechtstreekse vraag van een consument wie het bericht heeft opgesteld, wordt naar waarheid geantwoord. Een onjuist antwoord op die vraag geldt als misleidende handeling in de zin van artikel 6 van richtlijn 2005/29/EG. Deze bepaling is de kern: zij verplaatst het gat van de open norm naar een concreet, bewijsbaar feit.

ARTIKEL 3 – GEGEVENSBEPERKING IN INTIEME CONTEXT

Gegevens over gezondheid, seksueel gedrag, rouw, verslaving of financiële nood die in betaalde persoonlijke communicatie worden prijsgegeven, mogen niet worden gebruikt voor segmentatie, doelgroepbepaling of geautomatiseerde verkoopsturing. Bewaartermijn en ontvangers worden op verzoek onverwijld meegedeeld. Deze bepaling verscherpt en concretiseert wat artikel 9 AVG al verbiedt. [BR-32]

ARTIKEL 4 – CONTRACTUELE UITGANG VOOR DE MAKER

Een overeenkomst tussen maker en beheerder is nietig voor zover zij de maker permanente toegang tot het eigen account, tot de eigen inkomstenstroom en tot een export van haar publiek en beeldmateriaal ontzegt. Opzegtermijnen van meer dan drie maanden en boetebedingen boven de werkelijk geleden schade zijn niet afdwingbaar. Dit artikel beantwoordt rechtstreeks aan de in hoofdstuk 3 gedocumenteerde sleutelmacht. [BR-05] [BR-14] [BR-22]

ARTIKEL 5 – CONTROLEERBAARHEID

Platformen houden bij welke accounts door derden worden beheerd en maken dat aantal jaarlijks geaggregeerd openbaar. Toezichthouders kunnen steekproefsgewijs verifiëren of de mededeling uit artikel 1 correct is. Zonder deze bepaling blijven de voorgaande vier onbewijsbaar.

Voorzienbare tegenwerpingen

- ‘Dit vernietigt de illusie waarvoor mensen betalen.’ — De mededeling betreft wie schrijft, niet wat wordt geschreven. Fictie blijft toegestaan; het auteurschap wordt vermeld, zoals bij elk ander cultureel product.
- ‘Creators hebben ondersteuning nodig.’ — Artikel 1 verbiedt ondersteuning niet. Het verbiedt het verzwijgen ervan tegenover de betalende partij.
- ‘Dit is niet handhaafbaar over de grens.’ — Dat geldt voor het volledige consumentenacquis en is nooit een argument geweest om de norm dan maar niet te stellen. Artikel 5 maakt de norm meetbaar bij de partij die wél binnen bereik is: het platform.
- ‘De abonnee weet het eigenlijk wel.’ — De gedocumenteerde reacties van abonnees weerspreken dat, en het is bovendien geen juridisch criterium: de maatstaf is de gemiddelde consument, niet de best geïnformeerde. [BR-01] [BR-31]

DEEL III – HANDHAVING

HOOFDSTUK 06

Waarom handhaving uitblijft

De regels bestaan, de bevoegdheden bestaan, de zaken zijn gepubliceerd. Toch gebeurt er weinig. Dit hoofdstuk benoemt de vier oorzaken.

Oorzaak 1 – Het klachtentekort

Toezicht op consumentenrecht draait op meldingen. In deze markt is melden voor de gedupeerde persoonlijk beschamend; het aantal meldingen is daardoor structureel geen afspiegeling van de omvang. Boek II beschreef dit mechanisme in de context van terugboekingen.

Oorzaak 2 – De grensoverschrijdende keten

Platform, bureau, chatters en betaaldienstverlener bevinden zich vaak in verschillende rechtsgebieden. Elke autoriteit ziet een fragment en geen enkele het geheel. Dat is geen juridisch obstakel maar een coördinatieprobleem, en het is oplosbaar met bestaande samenwerkingsverbanden.

Oorzaak 3 – De onderwerpdrempel

Het onderwerp raakt seksualiteit, en dat verhoogt de politieke kosten van optreden. Het gevolg is dat een consumentenrechtelijk vraagstuk — wie schrijft, en mag dat verzwegen worden — wordt behandeld als een zedelijke kwestie waarover men liever zwijgt.

Oorzaak 4 – De bewijslast bij het individu

De koper moet aantonen wat hem is voorgesteld, terwijl de bewijsstukken op een platform staan waartoe hij na opzegging geen toegang meer heeft. Een omkering van de bewijslast op het punt van de mededeling zou dit in één keer verplaatsen naar de partij die de administratie voert.

BEWIJSGRENS

Deze vier oorzaken zijn een analyse van de auteur, gebaseerd op de in dit dossier verzamelde zaken en bronnen. Zij zijn niet ontleend aan een evaluatie van een toezichthouder; er is geen onderzoek dat de relatieve zwaarte ervan meet.

REGISTER I

Begrippenlijst

Agency / OFM-bureau — Beheerbureau dat een creatoraccount exploiteert: publicatie, prijsstelling, promotie en vrijwel altijd de gespreksvoering. Werkt op commissie, doorgaans de helft van de omzet.

Bewijsgrens — Kader in deze publicaties dat per hoofdstuk aangeeft wat is vastgesteld en wat niet. Buiten die grens doet het dossier geen uitspraak.

Chatter — Betaalde medewerker die namens een creatoraccount berichten schrijft, doorgaans in ploegen en voor meerdere accounts tegelijk.

CRM — Customer relationship management: database waarin per abonnee gespreksgeschiedenis, koopgedrag, voorkeuren en persoonlijke gegevens worden bijgehouden.

Ketenaansprakelijkheid — Juridisch beginsel waarbij een opdrachtgever of platform mede aansprakelijk is voor overtredingen verderop in de keten die het faciliteert en waarvan het profiteert.

Lex Humanitas Digitalis — Naam van het modelvoorstel in Boek V: een meldplicht over wie schrijft, met bijbehorende verboden, nietigheden en toezichtsverplichtingen. Voorstel, geen geldend recht.

Segmentatie — Het indelen van abonnees in groepen op basis van gedrag, abonnementsduur of bestedingsvermogen, om berichten en prijzen per groep te sturen.

REGISTER II

Claimregister

Elke bewering van dit deel staat hieronder met haar status en haar bronnen. Wie het oneens is, hoeft niet het geheel te bestrijden: het volstaat één regel te weerleggen.

CODE	STATUS	BEWERING	BRONNEN
CL-07	VASTGESTELD	Rechters en rechtbanken behandelen niet-gemelde chat-vervanging als mogelijke misleiding. Twee Amerikaanse class actions en een Duits verbod op betaalde pseudo-influencerchats.	BR-03, BR-04, BR-38
CL-09	GEDOCUMENTEERD	Chatters houden persoonlijke gegevens van abonnees bij in gedeelde dossiers: relatiestatus, verlies, koopgedrag. Undercoververslagen beschrijven notitievelden; de CRM-leveranciers bieden de velden aan. Omvang per bureau onbekend.	BR-01, BR-07, BR-15, BR-16, BR-23
CL-13	BETWIST	Het platform draagt medeverantwoordelijkheid voor niet-gemelde chat-vervanging. Eisers stellen dat het platform ervan profiteert; het platform verwijst naar voorwaarden die de creator verantwoordelijk maken. Onder de rechter.	BR-03, BR-06

REGISTER III

Bronnenregister

Alle bronnen zijn openbaar en zonder betaalmuur of via een bibliotheek raadpleegbaar. Bronnen van marktpartijen worden uitsluitend gebruikt als bewijs van wat die partij zelf beweert.

- BR-01 Reuters — “OnlyFans’ porn juggernaut fueled by a deception”** · Andrew R.C. Marshall, Jason Szep, Linda So · 30 juli 2024 · Onderzoeksjournalistiek · reuters.com/investigates/special-report/onlyfans-sex-chatters/
- BR-03 N.Z. e.a. v. Fenix International Ltd. e.a., zaaknr. 8:24-cv-01655-FWS-SSC** · U.S. District Court, Central District of California · dagvaarding 2024, gewijzigde klacht 23 april 2025 · Procesdossier · storage.courtlistener.com/recap/gov.uscourts.cacd.935040/
- BR-04 McFadden & DeFranza v. Fenix Internet LLC, zaaknr. 1:23-cv-06151** · U.S. District Court, Northern District of Illinois · 2023 · Procesdossier · storage.courtlistener.com/recap/gov.uscourts.ilnd.437583/
- BR-05 BBC News — “OnlyFans ‘agents’ control and threaten creators while taking half their earnings”** · Natasha Cox, Amelia Ellis, Kirstie Brewer, Mike Radford · 15 juni 2026 · Onderzoeksjournalistiek · bbc.com/news/articles/c932gpk2l1do
- BR-06 BBC News — “‘lcky and heartbreaking’: Life as an OnlyFans ‘chatter’”** · Chris Vallance · 11 maart 2026 · Onderzoeksjournalistiek · bbc.com/news/articles/cq571g9gd4lo
- BR-14 tagesschau / SWR «VOLLBILD» — OnlyFans en externe agentschappen** · 1 november 2022 · Onderzoeksjournalistiek · tagesschau.de/investigativ/onlyfans-externe-agenturen-101.html
- BR-22 Balkan Insight — “From OnlyFans to OnlyScams”** · Bohmer, Maia & Rychlikova · 13 november 2025 · Onderzoeksjournalistiek · balkaninsight.com/2025/11/13/from-onlyfans-to-onlyscams/
- BR-24 Supercreator — publieke product-, agency- en prijspagina’s** · geraadpleegd 19 september 2026 · Productdocumentatie · supercreator.app
- BR-25 OnlyMonster — publieke agency- en prijspagina’s** · geraadpleegd 19 september 2026 · Productdocumentatie · onlymonster.ai/agency
- BR-31 Richtlijn 2005/29/EG oneerlijke handelspraktijken (UCPD), art. 6-7 en bijlage I** · geconsolideerde tekst · Wetgeving · eur-lex.europa.eu/eli/dir/2005/29/oj
- BR-32 Verordening (EU) 2016/679 (AVG), art. 5, 6, 9, 13-15 en 22** · geconsolideerde tekst · Wetgeving · eur-lex.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj
- BR-33 Verordening (EU) 2022/2065 (DSA), art. 25, 26 en 27** · geconsolideerde tekst · Wetgeving · eur-lex.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj
- BR-34 Verordening (EU) 2024/1689 (AI-verordening), art. 50 + richtsnoeren Europese Commissie** · toepasselijk vanaf 2 augustus 2026 · Wetgeving · ai-act-service-desk.ec.europa.eu
- BR-38 Landgericht Hamburg — verbod op betaalde ‘influencer-chats’ van Fanblast wegens misleiding** · december 2025, gerapporteerd 5 februari 2026 · Rechtspraak · watson.de/leben/digital/974191698

COLOFON

Boek V — Het juridisch failliet & modelwetgeving

Auteur: Jona Zeno De Smet. Architectuur en platform: Delplanche (delplanche.com · delplanche.cloud).
Formaat 21 × 21 cm. Zetwerk in DejaVu Serif en DejaVu Sans. Papierkleur #fcfbf9, inkt #242325, accent
#8b1e2d.

Correcties met bronvermelding worden verwerkt in de online-editie en vermeld in de versiegeschiedenis.
Het claimregister op de website is de actuele versie; de QR-code hiernaast verwijst ernaar.

Live claimregister: <https://id-preview--73c9b015-931b-4472-a45c-d1bff8769711.lovable.app/claims>

© 2026 – Publiek archief voor controle en debat; vrij verspreidbaar voor educatieve en onderzoeksdoeleinden.